

vilde have indsat i Betænkningen, at det var i høj Grad tvivlsomt, om det retligt kunde forsvares. Denne Tvivl er i høj Grad blevet stadfæstet ved det, der er sket siden.

Ordføreren (E. Rasmussen): Jeg vil takke den højtærede Landbrugsminister for hans Tilslutning til Mindretallets Forslag. — Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde, at den sikreste Vej til ikke at faa noget ud af denne Sag var at vedtage Mindretallets Forslag, og det er sikkert rigtigt, eftersom Landstinget har vedtaget et Forslag, som er afvigende fra det, vi stiller. Men det skal ikke lykkes derved at faa slaaet fast, at det er Mindretallet, som er Skyld i, at der ikke kommer noget ud af denne Sag, for hvis Venstre var blevet staaende ved sit oprindelige Forslag, som vi andre sluttede os til, kunde det, som Mindretallet nu staar paa, være blevet gennemført. Jeg tror, Mindretallet kan være godt tilfreds med at tage det Standpunkt, som det her har indtaget. Jeg tror, at vi let kan paatage os Ansvaret for den Skuffelse, der vil blive ude i Landet, over, at det Forslag, Flertallet har stillet, falder, og dermed ogsaa Hovedparagraffen, som vil give en Udsættelse med Betalingen af $\frac{7}{25}$ i 4—5 Maaneder mod en Rente af 4 pCt., fordi Kapitelstaksten i Aar er ca. 8 Kr. højere end normalt.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing udtalte ogsaa, at han vilde indrømme, at han havde forandret sit Standpunkt fra før til efter Kyndelmisse. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det var den 5. Februar, vi vedtog Lovforslaget her ved tredje Behandling, altsaa efter Kyndelmisse.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) blev noget forarget over, at jeg havde brugt Ordet Aagerrente. Jeg brugte det paa den Maade, at jeg sagde, at naar Arvefæsteafgiften stammer fra et Restløb, der er blevet staaende i en Ejendom, og Kapitelstaksten er fastsat efter de Maaneder, hvor Kornet maa betragtes som billigst, vilde Virkningen af Kapitelstaksten i Aar blive lig en Aagerrente. Men jeg skal gerne ændre dette Udtryk og sige, at det vil blive lig en Blodrente, hvis det kan formilde det ærede Medlem.

Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) sagde, at hvis vi havde gennemført Lovforslaget, kunde vi have risikeret en Højesteretsdom, som gik imod. Jeg tror ikke, man skal blive alt for forskrækket, fordi disse Højesteretsdomme

bliver stillet op for os. Det samme gjorde man, da vi forhandlede om Maksimalprisen, men endnu har jeg ikke set nogen Højesteretsdom eller set, at nogen har bragt en Sag frem for Højesteret om dette Forhold — ja, maaske kunde en Sag heller ikke allerede nu være naaet saa langt, men jeg tror heller ikke, det kommer dertil i Fremtiden. Derfor vil jeg endnu en Gang anbefale ærede Medlemmer at stemme for Mindretallets Forslag.

Justitsministeren (Zahle): Nogle ærede Medlemmer har rettet nogle Bemærkninger til mig, som jeg i største Korthed skal besvare.

Det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger) sagde, at jeg hernede og for Resten ogsaa i det andet Ting havde sagt, at det var Aager at oppebære saadanne Afgifter af Fæstere og Arvefæstere, som der vil blive Tale om, naar Krigskapitelstaksten ikke ændres. Ja, det har jeg sagt, og det mener jeg. Der er Straf for at oppebære højere Rente end 4 pCt. af Fordringer, som er sikrede ved Pant i fast Ejendom; ved særlig Bevilling kan man faa Lov til at gaa op til 6 pCt., men har man en Panteobligation for sit Tilgodehavende og oppebærer højere Rente, gør man sig skyldig i strafbar Aager, fordi der er foreskrevet Straf for dette ene Tilfælde. Men naar man i andre Tilfælde støttet af Omstændighederne oppebærer langt højere Rente end 6 pCt. af Tilgodehavender, som ogsaa er sikrede ved Pant i faste Ejendomme, er det Aager, maaske ikke strafbar Aager, men Aager er Aager, enten det rammes af Straf eller ej. Det er min oprigtige og virkelige og sande Mening. Jeg synes, at rige, store Godsejere maa genere sig ved af Fæstere og Arvefæstere at oppebære saadanne Afgifter, som vil tilfalde dem efter Krigskapitelstaksten. Det skal ikke forbavse mig, om der indenfor deres Kreds dog maatte være nogle i det mindste, som siger: Nej, jeg vil slet ikke have disse Penge, jeg tager ikke mere, end der efter Rimelighed kan tilkomme mig, jeg vil ikke benytte mig af Krigssituationen til at faa langt højere Afgift, end der ellers kunde tilkomme mig.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg sagde, at private Kontrakter ikke var medtagne i Regeringsforslaget, og syntes derfor, at det maatte kunne bebrejdes Ministeriet noget, at det, da der var stillet et andet Forslag af det ærede Medlem fra Ringkøbing og hans Medforslagsstillere,